

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nuclevs Coppensteinivs Conceptvvm Prædicabilivm In
Dominicas Festaqve omnia per Annum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Feria IV. Post Dominicam I. Quadragesimæ. Generatio praua, & adultera
signum quærerit: & signum non dabitur ei, nisi Ionæ Prophetæ. Matth. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51556)

uendere sacra. 1. Balthasaris pater, *Dan. 5.*
Salomonum spoliauit vasis sacriss: post,
nec diu, filius spoliatur regno. 2. *Gezi. 4.*
Reg. 5. clam ab Naaman accepit pecuniam:
Sed & eiusdem lepram; hancque
hereditariam. 3. Simon Magus, *Astor. 8.*
Miraculorum empfitare vult ære gratia:
& mox perdit vitam. 4. Iudas, *Matth. 26.*
vendit Dominum: & incurrit laqueum:
perdit cum anima pretium, & cœlum:
ruit ad orcum. 5. *Jeroboam. 3.* Re. 13. sum-
mum profanat Sacerdotium, adid pro-
uchendo ineptos: & omnis eius posteri-
tas deletur in perpetuum. Videtis ve-
strum exitum; qui istorum imitamini sa-
cilegium?

4. *Testis est Niceph. Ecl. hist. l. 1. c. 33.*
Constantinum iuniorem Imperatorem
Sacerdotia vendere solitum; in phrenē
sindemum incidisse, perisse. 7. *Testis*
Martinus Polonus. l. 4. *Chro.* Hildebran-
do in Galliam à Papa missio ad inquisiti-
onem contra Simoniam exterminan-
dam; obuenisse Episcopum Simoniacum;
quo coemtos afferente testes, Le-
gatus ait Apostolicus; mittamus huma-
num iudicium. Ad S. Spiritum haec per-
tinet disceptatio; cuius beneficia sunt Ec-
clesiastica. Age, si canonice sis electus E-
piscopus; canta nobis, *Gloria Patri, & Fi-
lio, & Spiritui sancto.* Hic is incessante ani-
mum metu orditur *Gloria Patri, & Filio:*
at hic vox faucibus haesit: tenet, reten-
tat; versum perficere nequibat. Quia Si-
moniacus in S. Spiritum peccat. Estque
qualis Esau, *Gen. 25.* venditor primoge-
nitorum? quibus annexum erat Sacer-
dotium. Ita qui emunt beneficia, quique
vendunt sua Sacerdotia.

8. *Cambyses, Rex Persarum, Iudicis fal-
satis conuictus, pellem detrahit: tribu-
nale ea obducit: filio Otani in exemplum,*
vt iusta decernat: Herodot. l. 5. Ita Exedras,
quas occupatis in Choro, cathedras in E-

piscopio intueamini Simoniaci; adhuc
calent à statione vestri similiū: at qui
iam decesserunt. Et cuius sunt, quæ cor-
raserunt? Et quales olim fuere viri, quam
sancti; qui easdem sedes exemplis, mira-
culis, aut sanguine saepè suo obduxer-
unt? O tempora quam dispari nunc clero
incolumini!

Per ora. Aut vos Zelatores pīj ejscite
hoc malum è medio vestri: aut Domine
illostu ejce è templo sancto tuo. Sicut
idololatram Ismaelem eiecit domo A-
braham. *Ge. 25.* Et vt Iacob spoliauit Esau
benedictione primogenituræ: ita illostu
honore, & perfusione Sacerdotij.

FERIA IV. POST DOMINICAM

I. Quadragesimæ.

*Generatio prava, & adultera signum
querit: & signum non dabitur
ei, nisi Ione Prophetæ.*

Matth. 2.

*P*harao, *Exod. 7.* Moysi ab Deo se mis-
sum affirmanti, ait, *Ostende signa.* Ita
hodierni Pharaones experiri cupientes,
an Iesus esset Deus de Deo, aiunt: *Volu-
mus à te signum videre.*

Nos circaidem

- I. *Designis Dei, seu miraculis.*
- II. *Designo Ione, quod sit.*
- III. *Designis Catholicorum.*
- IV. *Designis Nouatorum.*

P A R S I.

De signis Dei, seu miraculis.

I. *Nihil est in rerum natura, quo pro- Miraculā
pius Deum velut inspicimus; quā eī Dei in-
videre, quod vel præter consuetum, vel dicūm.*
supra rerum ac naturæ ordinem contin-
git, qualia sunt miracula, & signa. 1. Ve-
que scintillæ excusim absistētes subiectu
FFFF 2. fabrili,

Exempla. fabrili , certum dant ignis indicium : ita signa, Dei. 2. Sareptana vidua, 4. Regum 17. resuscitatum videns filium ait: *Nunc in isto cognoui, quoniam vir Dei es tu ; & Verbum Dei in ore tuo verum es.* Ita quis non diuinum quid cogitet, cum audit; Iosuæ c. 10. ad iussum sterisse solem : Matrem esse Virginem: Corpus solidum vndis inambulasse: Marc. 6. Fornacem, Dan. 3. nil vsisse pueros tres.

Nam est II Tu es Deus, qui facis mirabilia magna solus. *folius Dei.* Psalm. 135. Quia tu solus Dominus naturæ, & creaturæ. Potes quod hæ; & supra. 1. Valet natura edere monstra; quia potest deficere: at non miracula; quia suæ nequit vires excedere. Ecclipses, tonitrua, fulgura, caumata, & chasmata cœli, maris Euripos, terræ monstra &c. defectus naturæ patientis sunt argumenta. 2. Et dæmones multa possunt & magna; sed naturæ turbamenta; aut ludibria; vera supra naturam nulla. Mirabilia valent: non miracula; qualia Iesus in Euangelio.

3. Hinc S. Augustinus libr. 4. de utilit. credendi. cap. 17. & lib. contra Epist. fund. ait, se vinculis miraculorum in Ecclesia detinere. 4. Rich. à S. Victor. libr. 1. de S. Trin. cap. 2. Domine, si errore es, quod credimus; at decepti sumus. Nam ista in nobis tantis signis & prodigiis confirmata sunt; & talibus, que non nisi per te fieri possunt. 4. Nam miraculum quid est, nisi testimonium Dei, & naturæ Domini? Est quod hodie à Iesu poscitur: Magister, volumus à te signum videre.

P A R S II.

Designo Iona, quod illud sit.

*S*igna petunt duplices Dei tentatores: I. Obdurati peccatores; gens mala & Heretici; adulteri. Nam utrique sunt Iudeæ eiusdem, ancillæ filij; qui contrarium in baptismo, cum casta Susanna Ec-

clesia, matrimonium polluant, cum lèna hæresi consuescentes.

Obdurati quidem peccatores, sententiā in se habentes damnationis, ac inde signis conterrati Deum tentant; vel, num versus ab eo pœnæ metus: velan venia sit locus. 1. Ita iustus latro sua iustificationis signum petiuit, esse in paradyso.

2. Cum autem ex profundo peccati emergeret nemo queat, absque miraculo; ideo, quoties exire peccato quis cupit, miraculum poscit.

3. Lazarum, Ioann. 11. suscitari mirabantur, & iure omnes: at Magdalenam esse conuersam, pauciores; imo potiores etiam scandalizabantur: cum tamen huius conuersio miraculum maius; quam illius fuerit suscitatio. Quod enim in illo fœrente, ligato, &c. factum corporaliter; id in anima peccatrice spiritualiter gerebatur majori potentia, & bonitate placati Dei, quam ibi hominis extincti.

1. Miraculum: Iosu. 8. muros Iericho ad clangorem tubarum corruisse. Maius; ad vocem Sacerdotis unicam dissolui muros peccatorum, quæ legi naturæ, Dei, rationi, conscientiæ obserbant. 2. Quanta sunt patrata, ad unum Pharaonem emolliendum, ut daret Deo locum? Quot sunt conciones, exempla, inspirationes ante, quam peccator conuertatur: cum vel solo nutu ac verbo vel totus orbis fuerit conditus?

Quare euenit peccatoribus, quod Israelitis. Genes. 46. In Aegyptum descendebant, opinati triennio longius haud inibi se commoratueros, at quadringentis annis haeserunt; mortuique sunt omnes, nec educiti posteri, nisi in manu fortium miraculorum, Exod. 9. & 14. Typus peccatorum est: Signum querunt Tales.

II. Sed non dabatur eis, nisi Iona, id est, internum spiritale animæ; non externum est signum naturæ. Nimurum, Pœnitentiam agite. 1. digiti. Nec

Nec aliud Niniuitæ habuere, non David, non Magdalena aliud. 2. Hoc pœnitentia signum à Deo poscere, necessarium est. Ita diffidentia signa non dantur impiis. Quales autem, proh! & quot hodie, qui tacite secum non credunt, vt Poeta canit,

Esse aliquos Manes, & subterranea regna.
Nam, vt Psalm. 13. Dicit inspiciens in corde suo: non est Deus. Ore non id quidem audient: Reclamant enim omnes creature: Psalm. 94. Quoniam ipse fecit nos, & non ipsi nos. Non credis esse tartarum, & peinas inferorum? Huius signum postulas? Daibo, quod Isaías, cap. 7. Regi Achaz: Petet tibi signum à Domino Deo tuo, in profundum inferni, siue in excelsum supra. Vide cœlo pulso extores Angelos, inque abyssum relegatos. Audi clamantem, Luc. 16. Crucior in hac flamma. 3. Ecce absorptos humo Core, Dathan & Abiron. Numer. 16. 4. Ecce incendium Pentapoleos, Gen. 19.

Signum, de preuidentia Dei, qui Angelorum, hominum, inferorum gubernet prouincias? An casu, naturæ ista necessitate, seu quo fato fiunt omnia?

Deut. 32. Interrogat patres tuos, & dicent tibi. Quæsi. Etiam, 3. Reg. 17. in deserto pastum à coruo. 2. Daniel, cap. 14. in leonum lacu abs Abacuc, in Babylonem translate ex Iudæa per Angelum.

3. Israelitarum sexcenties millia ciborum manna in deserto annis 40. Exo. 16. Quadragesima annis proximus sui generationi huic. Psalm. 94. Et adhuc de prouidentia Dei dubitas? 4. Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda, sicut in exacerbatione, secundum diem temptationis in deserto: vbitent auerunt me patres vestri: probaverunt & viderunt opera mea.

IV. Sed quid signis opus alii? Ionæ ac-

cipite. 1. Is ventre, & mari conclusus, spe- *Signum pœci in peccatis.*
rare tamen non delitit. Ion. 2. Ego dixi, abiectus sum à conspectu oculorum tuorum, ve- runtamen rursus videbo templum sanctum tu- um. 2. Nec in leonum lacu, Daniel cap. 4. Nec Genes. 39. Joseph in carcere spem ab- iecit. Psalm. 36. Spera in Deo, & sic bonita- tem. 1. Reg. 2. Ipse enim deducit ad inferos, & reducit. 3. Matth. 27. Dominus ultima quæque passus, post triduum resurrexit in gloriam. Signum ecce Ion. 2. 4. Dixit filia Sion, Isaías quadragesimo nono. De- reliquit me Dominus, Dominus obliktus est mei: At continuo subiunxit Dominus: Nun- quid potest mulier obliuisci infantem suum? Et si oblitia fuerit; ego non obliuiscar tui. Iesu Tu altius nos animo impressos geris, quam corpori tu o tua vulnera; quia igitur obli- uiscere nostri?

P A R S III.

Designis Catholicorum.

I. E Thæretici signa querunt. Claman; affirmatis Papistæ realem Christi in Eucharistia præsentiam: Luke 23. Non credam; nisi video. Volumus à te signum vide- re. 1. Ita & vulpes olim Herodes sperans se signum aliquod videre: at hoc non facto, sprevit Iesum. 2. Ita & Iudæi, Matth. 27. Si filius Dei est, descendat de cruce, & credimus ei. 3. Ita & Sacramentarij, signum queritis præsentia Eucharistica?

Dabo sextenta. Figuras V. T. Prophætias: Dicta, Facta Christi, Apostolorum, Ecclesiæ, SS. Patrum, Miracula, &c. Tan- tum, Ps. 118. reuelo oculos tuos, & dic, confide- rabo mirabilia de lege tua. Pertinaciam ex- ue, crede, Psal. 110. Memorian fecit mirabi- lium suorum misericors & miserator Dominus; Esem dedit timentibus se.

II. Occlamas? Nullum in Papatu Orthodo- xis non e- miraculum editur amplius. Fac ita esse; neque do tamen. 1. Opus nego miraculis pio est si- esse, tum Fide iam sic clarente: tumante gnis.

Fffff 3 signis

signis tot confirmata: tum haereticis & obstinatis ad obstatum veritati; ubi non erant ethnici. Quo his deteriores effl. 2. Centuriatores vestros consulite, ex saeculo in seculum miracula enumerauerunt, ad usque undecimum, & tamen quo ijs facti sunt saniiores? 3. Neque vero miracula sunt ad fidem constabiliendam; sed ad Dei potentiam & gloriam declarandam.

Iona signū eis sufficit. 4. Adde, qualia sunt miracula ipsa Sacramenta! D. Thom. 1. 2. quæst. 1. 3. Iustificatio, & remissio peccatorum maximum opus Dei. Sed quia sunt ea quotidiana; minus accidunt admiranda. Iona igitur accipite signum. Si, omnes similiter peribitis, ut Niniue perisset.

PARS IV.

De signis Nouatorum.

*Non missi
venerunt ha-
retici.* 1. AT vobis nos iam volumus signum: videre, Caluiniani; Dicite, ait Tertullianus, de prescript. haeres. Qui estis vos? Quando venistis? & unde venistis? Quid facitis internos? Caluine, da signum Missionistariorum. An id lumen est tergori iniustum tu? Esto?

*Simileorū
audacia.* 1. Nefas cuiquam iniussu Regis, auctoritate Domino non permittente in alieno Dominio militare conscribere, tuba, tympano que sonare. Et tu audes in Ecclesia? Quod das signum? Et quam fecem contrahis hominum qualium? Reus læsa Maiestatis es: & Diuina quidem.

*Signa dent
necessitatem.* 2. Dicis. At Non sufficit, ait Innocentius, cap. III. de haeres. cum ex iniuncto: quod quisque dicat se esse missum à Deo. Hoc enim omnes haeretici iactant. Sed oportet suam missionem probare per miracula. Quid aliunde venit, quam per ostium, & inconsueta profert paradoxa, is & inconsueta eda opera necesse est. Nec enim dicta solum, sed facta fidem faciunt. Nos iam sueta diu, testataque docemus.

11. Elias Baalitis insuetum persuasurus, Explane. 3. Reg. 18. orat, & ignis cælo ruit, vorax occidit. innum.

2. Deus legem datus incognitam, insueta edit tonitrua, fulgura elidit: Exod. 18. Ecce cœperunt audiri tonitrua, ac miscere fulgura, & nubes densissime operire montem, clangorque buccinæ vehementius perspecebat.

3. Moyses suam à Deo missionem in Aegyptum, quot signis attestabatur? Exo. 4. Nec ipsi Hebrei sat illi credidissent absque ijs, minus Aegyptij.

4. Daniëlem, c. 14. dono miraculorum Deus donauit, mirifice seruauit in flammis, in bestiis: scilicet ut Senum par nequam conuinceret; & Dei veri seruum se condoceret

5. Iesus ipse sic venit, & docuit; ut dicere posset, Ioann. 10. Opera, quæ ego facio, ipsa testimonium perhibent de me.

6. Satan nosse auebat, verene DEVS esset IESVS; Matth. 4. tentans ait: Si filius Dees, dic, ut lapides isti panes fiant.

7. Ad Ieum venientibus sciscitatum, Matth. 11. Tu es qui venturus es; an alium expectamus? Respondebat: Ite, dicite Ioanni: Cœci vident: Claudi, &c. Proba hæc vel ipsi Iesu necessaria fuit: quanto magis Caluino?

III. Tertullianus libr. de prescript. haeres. requirit à Gnosticis ita: Probent, seniores Apostolos esse. Volo virtutem eorum qua Apostolos in peruersum emulantur. illiemum de mortuis suscitant: ipsi de viuis mortuos faciunt. Præfigisti, Tertulliane, Caluini miracula; qui nec viuunt nouerat suscitare; at reddere mortuum poterat infelix venerator.

2. Audite de face vestra Erasmus in 2. Nicæna diatriba sua de liber. arbitr. Non credebatur Apostolus, nisi miraculis fidem astrinxissent doctrina: nunc quilibet sibi postulat credi, quod affirmat se habere spiritum Euangelii.

angelicum. Apostoli quoniam excutiebant vi-
peras, sanabant egrotos, excitabant mortuos;
ita demum creditum est paradoxa docentibus.
Nunc, cum iuxta communem opinionem ase-
rant pene ~~paradoxa~~, nullus adhuc illorum
existit, qui vel equum claudum sanare potue-
nt.

Bisbius 3. Lutherus in Psalm. 44. ita se pur-
magistrorum gat. Obiciunt Papista, fidem meam, &
doctrinam miraculis non confirmasse. Quibus
respondet: hoc maximum esse miraculum,
& maius miraculus unquam factus: quod do-
ctrina mea tam breui tempore sine villo mira-
culo se dilatauerit. O frontem! Tantum
hoc miraculi habet, quantum lapides deorsum
tendere: aiebat olim Thomas Morus
Anglia Cancell. Nam in mala pronina-
tura, sunt tuae proniores doctrina, Lu-
there, &c.

Silvius 4. Callista, Atheniensis lupa, pellecitis
uicaria plerisque Philosophiae studiosis, aiebat
obstantia Socrati. Ecce qui fit, quod omisso ludo ac
magistro me sectentur adolescentes tot; nec item te? Cui ille. Tu ad voluptates decli-
nia, ego ad virtutis ardua traho. Mahometis
vox erat: Christus fidem miraculis stabiluit:
ego armis: At vos hæretici, Voluptatibus ac-
lentius.

Sed quid vel nos ab iis signa exquiri-
mus, cum esse pseudoprophetas plus lu-
ce constet: vel à nobis ipsos requirere
audimus, cum nec Christi sat credant
miraculis? Faceisse pestes.

Perora. Ergo signum Ionæ queratur
ac usurpetur utrisque peccatoribus, &
hæreticis. Nam tu, Domine, non vis mor-
tem peccatoris: sed magis ut conuer-
tatur ac vivat. E-
zech. 33.

* *

Vt infra Sabbato.

Affusus Assumpsit Iesus Petrum, & Iacobum,
& Ioannem in montem excelsum seor-
sum, & transfiguratus est an-
te eos. Luc. 9.

*M*oyses descendens è monte, legem
acceptam promulgatus ad popu-
lum, ita vultu resplenduit; vt populus
sustinere oculis non posset. Ita Iesus è
cœlo descendens, vt se Dei Filium publi-
caret, cum lege gratiæ; resplenduit hodie
transfiguratus.

Super quo nos

- I. De cœlesti Beatitudine.
- II. De Transfigurato, eiusque partibus per
Figuras declaratis.
- III. De Transfiguratione Similibus decla-
rata.
- IV. De cœlesti altitudine.

PARS I.

De cœlesti beatitudine.

*Q*uid beatitudo? 1. Dico cum Simo-
nide Philosopho; qui Hieronimy-
ranno Syracusano sciscitanti, Quid esset sibila.
Deus cogitans triduum postulauit: dein
plus; iterumque amplius: demum re-
spondit. Quanto considero amplius: tanto
mibi res videtur obscurior. 2. Certe Aug. in
sermon. quodam inquit: Excedit faculta-
tem eloquentiae, transcendit capacitatem
intelligentiae illud decus, illa gloria, illa cel-
situdo 3. Chrysostomus, Orat. de rep. sap.
Effugit omnem sermonem, atque omnem sen-
sum humanæ mentis gloria illa, & magnificen-
tia. 4. Apostolus 2. Corinth. 2. Nec oculus a-
vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis a-
scendit, qua Deus preparauit diligentibus se.

Atque